ANUL XI. No. 1230 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

De ce nu s'au înţeles...

Delegaţii României, Jugoslaviei şi Elveţiei s'au întrunit la Budapesta ca să scoată din grădină piatra aruncată de F. I. F. A... Şi după cum trebuia să ne aşteptăm, ambasadorii sportului celor trei ţări nu s'au înţeles deloc, asupra modalităţii disputării eliminatoriilor, în seria în care fantezia forului internaţional a aruncat: Elveţia, Jugoslavia şi România laolaltă.

Nu putem spune că nu s'au făcut eforturi pentru o antantă. Din contra, s'a lucrat pe neodihnite în căutarea formulei.

Chiar la mesele şi festinurile cari au avut loc între hors d'oeuvre şi friptură, ca şi între desert şi cafea, nu s'a vorbit decât de nevoia unei înţelegeri.

La un moment dat s'au amestecat şi ungurii şi tot nu s'a făcut nimic

De ce, nu e greu de ghicit. Câte capete atâtea păreri şi ca să vă convingeţi, vom reda un sumar a celor discutate la Budapesta.

1) România a propus ca matchurile eliminatorii să se joace «aller-retour».

N'a fost de acord Elveţia.

2) Jugoslavii au propus ca matchul lor cu Elveţia, dela 24 Septembrie să folosească de prim criteriu. Iată cum: învingătorul să fie calificat să plece la Roma, iar învinsul să joace cu România pentru desemnarea celui de al doilea reprezentant calificat.

Propunerea aceasta n'a fost primită de România.

3) Elveţia a propus ca echipele României şi Jugoslaviei să vină la Zürich unde să dispute un «tournoi». Gazdele au adăugat că asigură fiecărei ţări, o îndemnizaţie de 700.000 lei. România a acceptat propunerea aceasta, iar jugoslavii au respins-o.

In sensul celor trei puncte mai sus enumerate, s'a încheiat un proces verbal, care a fost trimis la F. I. F. A.

Forul internaţional a fost rugat să decidă şi să comunice cât mai urgent hotărârea sa.

Iată deci F. I. F. A. chemată să ia o hotărâre, care în mod sigur va provoca nemulţumiri. Şi cine cunoaşte modul confortabil care convine pontifilor internaţionali în luarea hotărârilor, îşi va da seama cât de neplăcută este toată chestia pentru forul dela Zürich.

Dar F. I. F. A. nu se va putea plânge.

Şi-a complicat singură existenţa protejând toate seriile cu excepţia uneia în care n'a lăsat nicio posibilitate de acord. Domnii dela F. I. F. A., cari s'au amuzat alcătuind seriile, au datoria să scoată piatra din grădină...

Jugoslavia, Elveţia şi România au fost profund nedreptăţite.

In toate seriile s'a prevăzut câte o ţară de sacrificiu.. numai în seria noastră nu. Exemple câte vreţi. In seria Franţei şi Germaniei se găseşte Luxemburgul; în a Suediei şi Finlandei a fost plasată Lituania, în a Italiei, Grecia, în a Olandei şi Belgiei, Irlanda; în a Austriei şi Ungariei, Bulgaria. Vedeţi dar peste tot câte o ţară de sacrificiu, victimă sigură, ca magnaţii footballului să nu lipsească dela Roma.

Numai în seria noastră s'au introdus trei echipe egale.

Să fi compus o grupă din: Jugoslavia, România şi Albania, ne înţelegeam uşor, cum s'au înţeles toţi în celelalte serii, pentrucă aveam şi noi şi Jugoslavia ca toţi ceilalţi «calul nostru de bătaie»...

LIS

D-na Nurmi divorţează...

Foarte puţini sunt oamenii cărora li s'a ridicat de către semeni, statue, în viaţă fiind. Muritorii aceştia, imortalizaţi în marmoră sau bronz, reprezintă fără îndoială superlativul în domeniile pe cari le-au ilustrat şi, în afara lor, nimeni n'a avut niciodată de cârtit împotriva supremului omagiu.

Recent de tot, se ştie, un bust al lui Hitler, cioplit de un mare artist german, a fost dat jos de pe soclu înainte de inaugurare, din expresa dorinţă a cancelarului, care, mai modest decât bănuiau partizanii săi cei mai devotaţi, nu se dorea sărbătorit decât într'un anumit fel. In nici un caz însă printr'o statue care se ciopleşte deobiceiu la încheerea unui bilanţ de prodigioasă şi unanim apreciată activitate. Führerul susţine că mai are de făcut încă foarte mult pentru a doua sa patrie, aşa că sculptorul grăbit şi admiratorii entuziaşti mai pot aştepta.

Acum câţiva ani însă, la Helsingfors, întreaga Finlandă a fost faţă la inaugurarea unuia ce a binemeritat dela patrie: Paavo Nurmi. Nu un om politic, un savant sau un erou, ci un simplu atlet care cu un cronometru în mână şi o rezistenţă de oţel a popularizat dealungul şi dealatul lumii numele unei ţărişoare pierdute printre fiordurile nordului european.

Sărbătorit de compatrioţi, admirat de milioanele de sportivi de peste tot, Nurmi n'a cutezat să ceară amânarea desvelirii măreţului trofeu imortalizator, pentrucă, suflet cinstit, era convins că inaugurarea fastuoasă coincidea începerii socotelilor de bilanţ. Şi într'adevăr, nu mult după ce Helsingforsul a avut o operă de artă în plus, în faţa căreia trecătorii se opreau smeriţi într'o orgolioasă admiraţie, picioarele lui Nurmi au pierdut cadenţa mecanică a cronometrului pe care cel mai mare alergător al timpurilor îl utiliza încă în întrecerile din ce în ce mai rare. Admiratorii săi, anticipaseră aşa dar momentul fatal al decadenţei simultan cu Nurmi, care calculase matematic, timpurile din ce în ce mai mari pe distanţele cari altă dată îi serveau la dobândirea, după voinţă, a celor mai fantastice recorduri.

Finlanda, care făcuse însă gestul supremului omagiu şi care sub imboldul marelui atlet se transformase într'o ţară eminamente sportivă, ţinea ca Nurmi, dacă înceta să fie el însuşi folositor intereselor propagandistice ale ţării sale, să servească indirect aceste interese prin perpetuarea... familiară a unor incomparabile calităţi.

Şi, sub presiunea opiniei publice, care vedea în chelia din ce în ce mai pronunţată a lui Nurmi vestigiile unei epoci de înfricoşătoare decadenţă, bătrânul atlet s'a însurat. Naţia a răsuflat uşurată; iar Nurmi şi-a început sub cele mai bune auspicii noua carieră...

Lucrurile au mers ca la carte, până când tânăra soţie, molipsită de mediul frequentat de Nurmi şi-a manifestat dorinţa de a practica şi ea sportul. O dorinţă inofensivă într'o căsnicie modernă...

Atletul, imortalizat în marmoră la Helsingfors are însă vederile lui proprii. El susţine că o soţie nu trebue să fie decât soţie, aşa că sub nici un motiv nu înţelegea să-i dea libertatea pe care lui nu i-a refuzat o nimeni niciodată.

De aci inevitabilul divorţ. Nurmi a rămas intratabil la punctul său de vedere, iar d-na Nurmi la fel. Cu deosebirea însă că sportiva soţie a fostului campion are în ajutor o argumentaţie în perfectă concordanţă cu veleităţile poporului sub presiunea căruia s'a desăvârşit căsătoria. Şi anume: o soţie sportivă este un «atout» în plus pentru perpetuarea unor calităţi de cari părintele începe să fie părăsit.

Finlandezii sunt, bineînţeles, de acord cu acest punct de vedere, aşa că procesul de divorţ care este în curs constitue în momentul de faţă subiectul cel mai discutat al întregii Finlande.

Şi, dacă, Doamne fereşte!, Nurmi nu renunţă, nu este exclus ca Helsingforsul să aibe în curând o statue mai puţin...

L. ROŞIANU

Cupa Davis 1934

Olanda a eliminat România cu 4 la 1

Reprezentanţii noştri s'au comportat mulţumitor. Poulieff a reuşit singura victorie românească

Vineri au început la Amsterdam matchurile dintre reprezentanţii tennisului românesc şi celui olandez, contând pentru întâlnirea eliminatorie din cadrul cupei Davis 1934.

Match în care românii aveau o sarcină ingrată, — dată fiind ridicata clasă internaţională a adversarilor — şi în care s'au comportat totuşi peste aşteptări din moment ce au reuşit să smulgă un punct, atunci când unanimitatea pronosticurilor indicau o isbândă cu 5—0 a olandezilor.

Mai adăogăm la aceasta handicapul enorm pe care au avut să-l suporte trimişii noştri, acela al unui drum lung şi obositor şi faptul că printre adversarii noştri se găsea şi reputatul jucător Timmer, cotat printre primii zece tennismeni din Europa, pentru a arăta toate considerentele cari ne conduc la concluzia că scorul de 4—1 cu care am cedat nu este deloc dezonorant, ci satisfăcător.

TIMMER SURCLASEAZA PE CANTACUZINO

Prima întâlnire a fost aceia dintre campionul olandez Timmer şi cel de al doilea reprezentant al României, Cantacuzino.

După cum era şi de prevăzut, românul a cedat. Dar a cedat de o manieră inapelabilă, în trei seturi în cari n'a reuşit să ia decât 3 jocuri.

Timmer câştigă astfel primul punct pentru Olanda, în urma scorului de 6-1, 6-1, 6-1.

UN MATCH DRAMATIC

A doua întâlnire de simplu s'a petrecut între Pulief şi Kursten — o partidă dramatică, dârz disputată şi în care compatriotul nostru — în admirabilă condiţie fizică — s'a întrecut pe sine.

Pulief câştigă primul set 6—3, după care Kursten recuperează şi egalează (2—6). Setul al treilea este adjudecat la luptă de olandez (6-8) iar în cel următor, Pulief, dârz şi viguros îşi impune jocul şi obţine din nou egalarea (8—6).

Dramatismul disputei atinge apogeul în ultimul set.

Un joc pentru Pulief. Apoi 1—1, apoi 2—1 pentru Kursten, 3—1 pentru Kursten, 3—2, 4—2 pentru Kursten. Pulief remontează cu un joc violent, 4—3... 4—4...

Kursten este debordat. Este ametit de avalanşa dezlănţuită de român. Şi, însfârşit, abandonează.

CANTACUZINO

După prima zi scorul este 1—1.

INFRANŢI LA DUBLU

In ziua următoare s'a jucat partida de dublu, în care românii vedeau singura posibilitate de a forţa rezultatele.

Speranţele le-au fost însă repede şi dureros spulberate.

Team-ul olandez, Timmer—Schurleer a jucat fără greşală şi echipa noastră Cantacuzino — Pulief, a trebuit să cedeze. A cedat însă mai uşor decât ne aşteptam. Cu 6—3, 6—3 6—0...

Olanda conduce deci cu 2—1.

4-1 PENTRU OLANDA

Până în prezent nu ne-a parvenit încă nici o relatare oficială asupra rezultatelor ultimei zile.

Pe cale particulară suntem însă informaţi că ultimele două simpluri au fost adjudecate de olandezi astfel că scorul final este 4 la 1 pentru Olanda.

Cum e şi firesc — dată fiind sursa neoficială de unde deţinem ştirea — o dăm sub toată rezerva.

Din lac în puţ sau... soarta automobilismului românesc

Automobil Clubul Regal Român, în continuă inactivitate de aproape 3 ani, se sbuciumă, datorită campaniei dusă de ziarul nostru, să se urnească din loc şi să facă ceva pentru mişcarea automobilistă dela noi.

Comisiunea sportivă a A. C. R. R.-ului, s'a întrunit de mai multe ori, într'o cameră cu uşi ferecate, a desbătut chestiunea la ordniea zilei şi a căutat soluţia. Dat fiindcă şi zidurile au urechi, am putut culege date precise în legătură cu proectele desbătute cu acest prilej.

Şi am aflat astfel că componenţii comisiunei sportive a A. C. R. R.-ului s'au pronunţat pentru organizarea unei curse automobiliste de viteză pe circuit închis. Acest lucru ne-a bucurat şi ne-am grăbit să felicităm pe iniţiatori, din două motive. In primul rând, iniţiativa constituia un succes al ziarului nostru, întrucât noi am fost cei cari am dat ideia organizării unei astfel de curse, iar în al doilea rând, conducătorii automobilismului meritau felicitările noastre, dat fiindcă ajunseseră şi ei la convingerea că trebue să reia drumul croit de predecesori.

Şi mărturisim sincer că în intenţia noastră era să acordăm un larg concurs Automobil Clubului, pentruca reuşita, cel puţin cea morală de care eram siguri, să încurajeze pe organizatori şi să-i facă să persevereze.

Membrii comisiei sportive au pornit imediat în căutarea unui circuit şi la proxima şedinţă fiecare a venit cu câte o propunere. Diriguitorii nu puteau cădea însă de acord asupra unui traseu şi deaci noui desbateri, noui târgueli.

Şi aceste neînţelegeri s'au prelungit până când, într'una din zile, unul dintre componenţii comisiei, cu indexul la tâmplă, a strigat: Evrika! Am găsit. Propun ca întrecerea de viteză pe circuit închis, să se facă pe pista hipodromului Floreasca (?). Ideia a fost găsită ideală şi toată lumea a căzut de acord asupra înfăptuirei ei.

Noi, din păcate, ne vedem din nou puşi în situaţia de a nu fi de părerea conducătorilor sportivi ai automobilismului românesc.

Dacă d-lor cred că o cursă de viteză pe circuit închis se poate disputa la Floreasca, ne întrebăm dece nu au ales Arenele Romane, mai ales că vor putea profita şi de afluenţa de public provocată de serbările în curs.

In definitiv ar fi fost acelaş lucru...

JENNY DUMITRESCU

Meetingul atletic dela Buda-Pesta

Formidabilul succes al Americanilor. — Ce au făcut atleţii români.

BUDAPESTA, (corespondenţă particulară). — Profitând de turneul în Europa al atleţilor studenţi americani, Federaţia Ungară a organizat un meeting atletic în cinstea lor la care şi-au dat concursul toţi campionii Ungariei.

In afară de aceştia au mai luat parte şi trei atleţi români: Manea Ion şi Virgil Ion (Stadiul Român) şi Ion Crăciun (Garda Palatului). Acest meeting ar fi trebuit să fie un lung prilej pentru o cât mai numeroasă participare a atleţilor noşti tineri. Csaklany, Kovacs, Lupan, Frantz, Oö, Beju, Lăpuşan şi alţii ar fi avut enorm de profitat, urmărind pe cei mai buni atleţi ai lumei, care sunt incontestabil studenţii americani. Din nefericire, situaţia materială a F. R. A. nu i-a dat putinţa de-a ajuta cluburile aşa că atleţii noştri trebue să se mulţumească numai cu reuniunile naţionale.

MANEA: O DEZILUZIE

Meetingul dela Budapesta a dat rezultate pur şi simplu formidabile şi ceeace este mai interesant este că şi atleţii unguri antrenaţi de americani au reuşit să doboare numeroase recorduri. Atleţii noştri în schimb, nu au putut realiza la Budapesta nici pe departe isprăvile cu cari au fost creditaţi în ţară. Astfel, Manea, în care se puneau atâtea speranţe după isprăvile din ultimul timp, concurând la 5000 metri, a eşit ultimul, în timpul destul de slab de 16 m. 20 s. 3-5. Ori Manea, a fost creditat în luna Iulie cu 15 m. 33 s. şi oricari i-ar fi circumstanţele în care a concurat ni se pare prea enormă diferenţa.

Sprinterul Crăciun a fost şi el ultimul în serie la 100 m. cu un timp slab faţă de cei 10 s. 9 cu care a fost şi el creditat. Crăciun nu a realizat la Budapesta decât 11 s. 3.

UN RECORD NEOMOLOGABIL

Al treilea atlet, Ion Virgil, concurând în probe în afară de concursul internaţional, s'a clasat şi el tot ultimul în cursa de 200 m. garduri cu 27 s. cursă câştigată de Kovacs în 24 s. 7. Timpul lui Virgil ar constitui un record naţional, dar nu poate fi omologat fiind măsurat de un singur cronometru.

Rezultatele cele mai senzaţionale au fost la 100 m. şi 200 m. unde negrul Metcalfe a fost pur şi simplu formidabil, la săritura în înălţime unde Spitz a trecut 2 metri, performanţă neatinsă de ani de zile în Europa. In sfârşit nu mai puţin interesantă a fost alergarea de 1500 m. a americanului Cunnighman.

Iată şi rezultatele technice:

100 m.: Metcalfe 10 s. 3. record mondial egalat; Gero (U.) 10 s. 6 R. U. 200 m.: Metcalfe 20 s. 6. rec. mond. egalat; 400 m.: Fuqua 47 s. 6; Szalay 49 s. 6; 1500 m.: Cunnighman 1 m. 51 s. 6; 5000 m.: Mc. Klusky 15 m. 35 s. 4. 110 m. garduri: Morris (Am) 14 s. 4/10 rec. mond. egalat; Javor (U.) 15 s. 3. Disc: Anderson (Am.) 48 m. 51; Laborde (Am) 47 m. 87, înălţime: Spitz 2 m.; Bodori (U.) 1 m. 90; greutate: Darany (U.) 14 m. 51, Gany 14 m. 24.

Impresia produsă asupra publicului care s'a cifrat la circa 7000 de persoane, a fost formidabilă, atleţii americani fiind obiectul unor mari manifestaţii.

Dela Budapesta, atleţii studenţi vor pleca la Paris unde la 17-18 August vor lua parte la un meeting organizat de cluburile pariziene.

I. CR.

Scherens campion mondial de viteză

Serbările sportive dela Paris. Speranţele înşelate ale francezilor

Intre 12—15 August Parisul a fost în fierbere. Campionatul mondial de viteză şi fond. Pregătiri, serbări sportive, pronosticuri, emoţii, agitaţii — chibiţi grijulii — avant cronici — materie pentru ziare. Afişe, reclame, pariuri şi... părueli, primiri oficiale, discursuri, flori şi alte diverse chestiuni de regie.

Vor continua însă multe zile de aci înainte, conversaţii, controverse şi... regrete... pentru înfrângerea lui Michard, — speranţa francezilor, marea lor speranţă.

E dureros pentru francezi ca belgianul Scherens să ducă în ţara lui un titlu pe care toţi erau convinşi că-l va recuceri Michard. E dureros dar e tot atât de adevărat că l-a cucerit cel mai bun; Michard a fost acelaş rapid, calculat şi derutant Michard, însă tactica lui a eşuat.

SPEICHER

DISPUTELE

In seria întâi Scherens ţâşneşte ca un bolid, asigurându-şi câteva lungimi şi sfârşeşte cu o bună distanţă înaintea lui Michard.

Francezii, cunoscând tactica lui Michard aşteaptă seria doua.

Şi, în adevăr, Michard se întrebuinţează la maximum şi îşi învinge adversarul cu 3 lungimi.

Finala. Emoţii, transpiraţii şi... deziluzii. Michard încearcă din nou isprava din seria doua, dar e învins de Scherens cu *20 de centimetri.*

VICTORIA LUI VAN EGMOND

Olandezul Van Egmond câştigă uşor titlul de campion mondial de viteză la categoria amatorilor. Ulrich, secundul clasat, a fost un adversar prea slab pe care Egmond l-a învins, în ambele serii, cu mare uşurinţă.

VICTORIA LUI SPEICHER

Dacă francezii au suferit o deziluzie prin înfrângerea lui Michard au fost recompensaţi în schimb de victoria lui Speicher care, pe autodromul Monthlery, a câştigat campionatul mondial de fond.

Disputat pe 250 klm., campionatul — la startul căruia s'au aliniat echipele a peste 10 naţiuni reprezentând quintesenţa ciclismului, — a fost una din cele mai dificile competiţiuni. Suspectări, aşteptări, tentative anemice urmate de demaraje vijelioase, specifice unei astfel de curse în cari concurau marele Binda şi «locomotiva tricolor» Guerra, au ţinut atentă numeroasa asistenţă, înşirată dealungul parcursului, care a aclamat diverse eforturi ale favoriţilor.

O datorie a F. R. R.-ului şi un drept al cluburilor

In ultimul timp, sportul cu balonul oval, a reuşit să adune într'o zi bună, cu matchuri interesante de campionat, circa 2000 de spectatori.

Datorită însă, unei totale lipse de organizare, încasările sunt ridicole şi nici jumătate din spectatori nu binevoesc să plătească infimul cost al unui bilet, de lei 10.

Să căutăm vinovaţi e şi copilăresc şi inutil. Un singur om, secretarul F. R. R.-ului, nu poate suplini munca întregului comitet.

Iar, chiar şi aşa cum a mers, s'a reuşit după 3 ani de zile să se adune aproape 120.000 de lei.

S'au început o serie de îmbunătăţiri.

Bare în jurul terenului, pentru oprirea invaziei spectatorilor. Dar, cum au fost făcute, se vede din rezultat; publicul trece barele cu şi mai mare plăcere.

In al doilea rând s'au cheltuit 60.000 de lei cu amenajarea a 4 cabine şi o sală de duş sub tribuna de pe teren.

In loc să se facă despărţirea cabinelor până în tavan s'a preferat un strat de beton de 20 cm. ca podea, la o lucrare provizorie. Rezultatul: cluburile refuză utilizarea, căci o cabină găzduind 2 cluburi şi cabinele nefiind bine despărţite au survenit furturi. Exemplu: jucătorului Sadoveanu dela Sportul Studenţesc i s'a furat un ceas de platină a cărui valoare egalează jumătate din costul înbunătăţirilor; plus alte mici deturnări de obiecte şi bani.

In concluzie: s'au dus banii F. R. R.-ului pe intenţii bune cu rezultate proaste. Cauza este lipsa unui om gospodar la conducere.

Azi F. R. R. are 1500 lei numerar şi chiria neplătită.

Lipsă de organizare, a încasărilor deci, iar puţinele încasări, irosite pe lucruri fără folos.

Pentru a trece însă la scopul imediat al acestor rânduri, este nevoe

R. V.

(Continuare în pagina III-a)

Carnera va boxa în Capitală?

Un turneu de exhibiţii al campionului mondial

VIENA, 16. (Prin telefon dela corespondentul nostru). — Se ştie că giganticul campion mondial la toate categoriile, Primo Carnera, se află actualmente la Roma. Datoriile sale cari se ridică la cifre considerabile au făcut ca bursa colosală pe care a încasat-o cu ocazia întâlnirii sale cu Sharkey, să fie aproape epuizată. Ceiace a determinat pe managerul lui «Bébé» să caute noui surse de venituri.

Se tratează actualmente un turneu prin principalele centre europene, cu etape la Berlin, Viena şi Budapesta.

Din informaţiile ce deţinem, se pare că Primo Carnera va face o ofertă şi federaţiei române de box pentru o exhibiţie pe ringul bucureştean.

Ştirea — desigur — va provoca senzaţie în cercurile bucureştene.